

INSTRUKCJA KONSERWACJI

EKSPLOATACJA I KONSERWACJA:

Wszelkie czynności konserwacyjne nieopisane w poniższej instrukcji elementów objętych gwarancją należy konsultować z producentem.

POWŁOKI ANTYKOROZYJNE:

W celu zachowania właściwości estetycznych oraz trwałości powłoki w oczekiwanych długich okresach, niezbędne jest poddawanie detali pomalowanych powłokami regularnym czyszczeniom.

Uszkodzone powłoki malarskie konstrukcji stalowych należy oczyścić z kurzu, pyłu, tłuszczu oraz wszelkich ognisk korozyjnych. Powłoki proszkowe mogą być czyszczone przy pomocy płynnych, łagodnych środków detergentowych, rozcieńczonych w ciepłej wodzie.

Wszystkie powierzchnie powinny być czyszczone przy pomocy miękkich tkanin, gąbki lub pędzla z naturalnego włosia. W kolejnym etapie pokryć antykorozyjną farbą podkładową do podłoży stalowych. Po wyschnięciu, dwukrotnie pomalować farbą w sprayu.

STAL NIERDZEWNA:

Aby zachować wrodzoną odporność korozyjną, stal nierdzewna wymaga okresowej konserwacji i czyszczenia.

Mycie powinno usuwać brud i osady, które pozostawione zbyt długo na powierzchni stali nierdzewnej mogą zainicjować korozję i zmatowienie powierzchni. W silnie zanieczyszczonym lub agresywnym środowisku mycie powinno być wykonywane częściej (miejscowości nadmorskie, pomieszczenia o podwyższonej wilgotności i temperaturze, pomieszczenia wymagające częstego używania środków dezynfekujących zwłaszcza zawierających związki chloru). Częstotliwość mycia należy ustalić doświadczalnie, zależnie od stopnia eksploatacji oraz stopnia zabrudzenia. Konserwacja i czyszczenie powinna odbywać się w takich przedziałach czasu, aby max. zminimalizować ryzyko rdzewienia elementów ze stali nierdzewnej.

Myć używając bawełnianej ścierki i rozcieńczonych w wodzie łagodnych detergentów, np. płynu do mycia naczyń. Po myciu elementy należy spłukać czystą wodą i wytrzeć do sucha. Uwaga! Do czyszczenia wyrobów ze stali nierdzewnej nie wolno używać środków, które zawierają takie składniki jak: chlor, sól, kwasy oraz wybielacze. Nawet niewielka zawartość tych składników może spowodować trwałe uszkodzenie powłoki tlenków chromu.

DREWNO:

Wszystkie elementy wykonane z drewna i materiałów drewnopodobnych ulegają naturalnemu starzeniu. Dzieje się tak na skutek oddziaływania czynników zewnętrznych (np. słońce, wiatr). Na skutek ich oddziaływania właściwości estetyczne mogą pogarszać się. Przejawia się to: zmianą koloru lub jego intensywności, pojawieniem się plam, pojawieniem się nowych czy też zmianą wielkości istniejących pęknięć czy rys, wyginaniem się elementów.

DREWNO IGLASTE:

Wymaga okresowej impregnacji nie rzadszej niż raz w roku. Jednakże okres pomiędzy kolejnymi zabezpieczeniami nie jest sztywny i zależy od warunków zewnętrznych jakim poddawane są elementy. Wymaga się aby stan powierzchni elementów kontrolowany był co najmniej dwa razy w roku. I w zależności od stanu powłoki podejmowane były decyzje o jej odświeżeniu.

Zalecanym środkiem impregnującym dla elementów jest TEKNOS NORDICA EKO 3330 12 TM 1806.

DREWNO EGZOTYCZNE - IROKO:

Wymaga odświeżania powłoki zabezpieczającej przed działaniem czynników zewnętrznych. Odświeżanie powłoki należy dokonywać co najmniej raz na rok. Jednakże okres pomiędzy kolejnymi zabezpieczeniami nie jest sztywny i zależy od warunków zewnętrznych jakim poddawane są elementy.

Wymaga się aby stan powierzchni elementów z iroko kontrolowany był co najmniej dwa razy w roku. I w zależności od stanu powłoki, czy jest ona:

- w kolorze naturalnego drewna - elementy należy osuszyć i ponownie pokryć olejem OWATROL DEKS OLJE D.1
- z widocznym zszarzeniem drewna - proces renowacji należy przeprowadzić zgodnie z instrukcją przypisaną do preparatu OWARTOL NET-TROL a następnie ponownie pokryć powierzchnię olejem OWATROL DEKS OLJE D.1 (przykładowy wygląd elementu którego odświeżanie musi przejść proces z wykorzystaniem OWATROL NET-TROL)

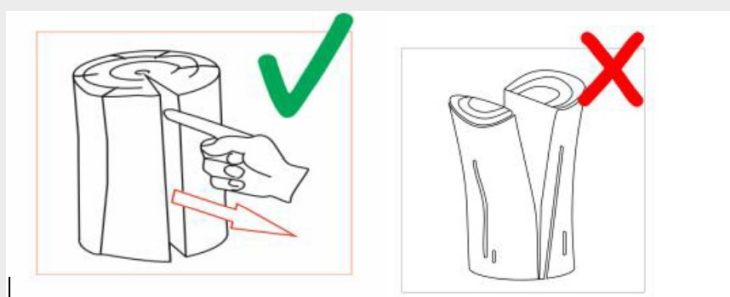
DREWNO AKACJOWE:

Robinia zmienia wygląd w zależności od pogody i wilgotności. Drewna akacjowego nie zaleca się konserwować.

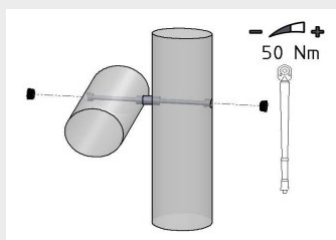
Drewno jest materiałem naturalnym, mogą występować w nim pęknięcia, które rozchodząc się w sposób promieniowy, nie stanowią zagrożenia. Widoczne są one najczęściej w postaci szczelin klinowych na przekroju poprzecznym i płaszczyźnie zewnętrznej elementu. Takie rodzaje spękań nie mają wpływu na stabilność konstrukcji.

Należy kontrolować szczeliny, oraz gdy to konieczne przeszlifować ostre krawędzie.

Zagrożenie stanowią pęknięcia promieniowe przechodzące przez całą grubość elementu tzw. rozszczepiające drewno. Należy zwrócić uwagę na rodzaj pęknięcia i jeżeli stanowi zagrożenie – element należy skonsultować z działem serwisu (doradcą technicznym, przedstawicielem producenta itp.). Stan szczelin należy kontrolować, a jeżeli jest to konieczne należy przeszlifować ostre krawędzie.

Co najmniej 4 razy w roku należy dokonać przeglądu połączeń śrubowych między elementami konstrukcyjnymi drewna akacjowego. W razie potrzeby należy dokręcić połączenia według poniższego schematu:

Napięcie siatek oraz elementów linowych zamontowanych do drewnianych słupów odbywa się poprzez przycięcie łańcucha na końcach lin.

